

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

Memb. I. De prima tentatione contra fidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

nario modo funus sepeliri, sed mox 200. vel 300. sacra pro se legi curavit.

IV. Tertium est, ut, quæ vivens exequi potest in animæ suæ salutem, non facillè hæredibus committat, quem in finè narrasse proderit, quod teste Fabro Conc. 5. in Domin. 5. post Pent. litt. C. olim Filius quidam Patri suo responderat; cum enim Pater, qui magnam Liberis hæreditatem relicturus erat, ante mortem quæretet ex illis, quid quilibet post mortem Patris in animæ abeuntis solatium acturus esset, & iste missas tot legi se curaturum, alius tantam eleëmofynam se daturum, alius alia facturum se polliceretur, tandem minimus illorum; nihil ego, inquit, promitto; si enim tu, dum Dominus es divitiarum & bonorum tuorum, nihil pro salute animæ tuæ decernis, multò minùs à Liberis, quorum quilibet partem tantùm bonorum acquireret, sperare poteris.

§. XI.

Quomodo Infirmi contra Tentationes
muniendi sint.

PLures quidem tentationes Infirmis occurrere solent, sed quæ omnes ad octo ferè species revocari possunt, de quibus proinde hoc loco agendum est.

MEMBRUM I.

De prima Tentatione contra Fidem.

I. PRIMA tentatio & periculosa satis illa meritò censetur, quæ contra Fidem in animo Infirmi exoritur; cum enim bene sciat Stygius Veterator, fidem esse basin totius spiritualis ædificij, eò omnia sua machinamenta dirigit, ut hominem à tutissima Fidei statione in periculosum vacillationis pelagus deiiciat. Unde meritò monet Ecclesia cum D. Petro 1. c. 5. Adversarius vester tanquam leo rugiens circuit quærens, quem devoret, cui resistite fortes in fide. Quare etiam Operarius diligentiam omnem adhibeat, ut Infirmus scutum Fidei firmiter teneat, eaque S. Thomæ verba sæpe repetat: *Credo, quicquid dixit Dei Filius: nil hoc verbo verius, fac me tibi semper magis credere, in te spem habere, te diligere.* Præterea verò has etiam industrias adhibeat.

II. Et I. quidem, si sit Catholicus, cæteroqui bonus, sed tantum circa aliquorum mysteriorum altiorum veritatem tentetur, monendus est, ut nullo modo disputet cum dæmone, sed hoc solum illi semper opponat scutum: Credo, quidquid credit S. Mater Ecclesia. Ad majorem verò confirmationem poterit recitare magno affectu, vel Symbolum Apostolorum, vel sequentem protestationem: Protestor coram DEO, & universa curia cælesti, & nominatim coram S. Angelo meo Custode, & coram vobis astantibus, quòd in hac fide S. Romanæ Ecclesiæ vivere, & mori velim; & si per delirium aliquod verbum ab ore meo excideret, quod aliter sonaret, protestor, quòd illud non sit meum, sed hoc tantum, quod protestatus sum. Sic me DEVS adjuvet, & sancta DEI Evangelia. Eundem in finem proderit frequenter per breves aspirationes confirmationem in fide à DEO petere v. g. cum Apostolis dicendo: *Domine, adauge nobis fidem.*

III. Si de veritate totius fidei Catholicæ dubitet, poterit sequentibus potissimum rationibus juvari; nimirum ut ostendatur illi, quòd hæc fides sit illa, quam tot Sancti, tot Doctores tenuerunt, quam tot Martyres sanguine per tanta martyria fuso confirmarunt, quam tot miracula probarunt, quæ sola per totum orbem propagata est, quâ Apostoli homines tam rudes, & alij eorum sectatores totum propè mundum subjugarunt, quam legis ejus perfectio & sanctitas commendat; ex quibus omnibus tandem hoc dilemma confici potest, non parum efficax ad pertinacem intellectum ægri conviandum: vel putas, quòd salutem consequi possint ij, qui hanc Catholicam fidem tenent, vel negas id fieri posse? si secundum: absurdum planè est, tot, tamque sanctos homines & tanta ex purissimo DEI amore perpeffos credere damnatos esse. Si primum; ergo cum per te salvi fieri possint Catholici, per nos autem nullus salvus fieri possit extra fidem Catholicam, æquum est, ut in tanti momenti negotio, à quo æterna felicitas, vel miseria pendet, securiori viâ incedas, quam scilicet omnes ad beatitudinem ducere concedunt, qualis est Catholica

Fides.

S 3

MEM-